

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre . . . 0'75
Extranjero: Un año . . . 6'00

— Pago por anticipado —

Correspondencia y Administracion
Lluna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

EN XERRIM

SETMANARI BILIGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

5
CENTIMOS

DOS ASES

Per Nadal torrons, per Pasco panadas y per Sant Antoni una recció d'ases.

Aixó era lo que tenia per lema el Rectó d'un poblet des pla, y per aixó es qu'una setmana antes ja sucava ets ays a demunt sa trona invitant a tots es duenyos de cavalls, egos, muls, mulas, ases y someras que los duguesen a benehi.

Per aixó es qu'aquell any per Sant Antoni hey hagué una gran animació a sa Plassa des poble. Carrossas, cavalls adornats, ases desfressats, senyós amb sos seus carruatjes y en fin tothóm acudí a fé benehi sas bistis que tenian.

Hasta es bromista Salpicada se passetjava a demunt es seu ase, esperant que comensás sa bendició, fent mil bromes amb sas polles, y mil asades amb sos jóves que miravan sa festa.

Si trobava un amic, se treya sa llengo, o li mostrava es derreras, o feya posturas cómicas, o donava dos botets a demunt s'esquena de s'ase, o en fin una barbariada d'arriesas d'aquestas:

Después prengué s'envelada a crítica tot bitxo viviente, sentlós bromes mal garbadas, plenas de desbarats, y si obtenia per premit quatre paraulas picants confestava amb uns cuánts brams d'ase que feyan esmortí de rieyas a cuaalsevol persona.

A la fi el Rectó aparesqué a sa Tribuna y comensá a benehi tot cuant animal passava per devant sa seva vista.

Cuánt tocá es turno an en Salpicada aquest passá fent sas seuas peculiás arriesas, y el Rectó sas li entimá sa bendició, y madó Xapada, que com se veu en amb so nom no es una dona alegida, ni aturada, enemiga cérrima d'en Salpicada, pegá un crit y digué a sas seuas amigas:

—Ara el Rectó ha fet una cosa que de segü no ha notada.

—Y amb aqué?—contestaren ellas.

—Benehint s'ase en qu'en Salpicada cualque.

—Y qu'ha fet?

—Un fet qu'és del tot hermós

y digne de teni en v'ase;

qu'enlloc de benehi un ase

resulta n'ha benehit dós.

BACALLANET.

—Y diga vosté que triaria per un regalo, a sa sogra?

—Un morral.

Cartas de novios

Una carteta qu'ha enviada de Palma, en Xesc Garrovi, a una atlota resalada d'es poble de Santany, anquel ito Desmeu, có:

ta digo cuAntoma pasa damunto un papé de astrasa porca noentenc de mas bo. SAbrás qu'e a naquest corté el dimonio que ey abí, tantaS pusas ey a al lit que man fetó el cos Mal hé, sabrás tu que fatjo yasa ahi vaitx montá a cavallo y vaitx kaura por avallo yem vaitx fé un trenç com un ase. shabrás queUn ciudadanasso me vāmoura serégata, y em vaitx treurala sabata y le vaitx esclata el nasso. al cine tambieno E anado, y tanto me entusiasma que los lentes vaitx tomá a un señoro del costado, sabrás que mucho E engraixado y que ja no estic tant prim, que ballando el garrotim vaitx esfondrar un tarrado. ME querian fe assistento pero no o vaitx poder ser poreia jo no vaitx saber lo quera un número 100. Por l'instrucción mucho v alo

y el capitán me digué, qu'en dos meses ja saré xicó y CapItano generalo, quincos Estic fort com una roca mas en dasgraci, ma veos un seño em trapitjá el peo y el me va fer una coca, Tengo unaamistat molt bona pués un amigo e trovado que estodia dabogado y dona llenya a la dona. Res más ta tengo que dí, y así es que acabar voy, I un beso al porc, que lo soy

Xesquerrino Garrovi

—Per sa copia de la revista de EN XERRIM, que heu publicat, me he acordat de vos.

Advertisment

En so nostro incansable afán de tenir-vós mes contents qu'unas castenyetas, no reparam amb gastos ni sacrificis, y així es qu'apésá d'aná es papé a un preu mes elevat qu'un quint pis, y d'atrevesá unas tant cruels circumstancis, hem clós un tracto amb varios dibuixants mallorquins y amb una fábrica de fotogravats de Barcelona, a fi de publicá semanalment clexes, lo qu'esperam serà de s'agrado des numerós públic que mos favoreix.

Y perque vejeu que no vos enganam aquesta setmana ja comensam.

De sa Regió

DE PALMA

Des carré des Molinés

Es a una entrada molt fosca ahont hey festetja sa criada amb un marino, d'un modo indecorós, s'altre vespre com de costum pasava per dit carré, y cuant fonec devant s'entrada vaitx senti uns gemecs, y una casta d'elena qu'alló no era natural. De totduna degut a tanta fosca, no poria descubri mes que ses dues fantasmas embolicadas; però cuant vaitx comensá a veurey un poc, vaitx notá qu'es marino arriava velas per tirá es barco a la má, tenguent ella es timó en sa má disposta per rebre y aguánta totas ses engronsades des temporal. Com que frisava no me vaitx poré entreteni més, però si acabaren es viatge, ben prest mostrará ella lo que dugueren de s'estraneje. Aixó está molt indecent, y ella gens de cas en fá, pero si pren malament un brés heurá de comprá, y si no hey ha casament, fadrina heurá d'engronsá.

Ptiro.

Diariis per 1919

De venta a s'Imprenta d'en Calatayud y C.ª, Lluna 27.—SOLLER.

—Y vosté predi qu'es, autonomista o centralista?

—¿Jo? Coix.

DE LLUBÍ

Está ben vist y aprovat que d'es trabayadós que fan feyna a «Son Vivot», ni há un que per repartidó de diaris val tant com pesa. Aixi heu vá demostrá dissapte passat saltre per dins «Son Vivot», donant es Fobs y Fum a lleji a tote persona qu'es posás a s'alcans de sa seua vista. Y no sabeu per qu'erá? Pués sencillament tot era perque es mencionat número contenia uns cuants doys que l'amo'n Platllos, encara que fos en molta mala pata, hem dirigi. Per tal motiu me restá dí an es novell repartido des mencionat setmanari, que no s'ha de pensá que perque té un fiy que sap agafá sa plome, pugá molesta e insultá es qui bé li aparezca, com ha fet no fá massa temps en jó; perque per molt que glossi l'amo'n Platllos y per molt qu'escrigue es vostro fiy, já may conseguireu qu'en Platllos no haje volgut fé de matón per dins «Son Vivot». Y en prova d'aixó poren testimoniá tal acte tots es missatjes, y la major part des trabayadós de dita possessió. Basta per avuy, però si s'estrevé es cas de que aquest asunto prengues pen, estic dispost a esplicá an es lectós d'EN XERRIM, lo des melons, lo de sas gallinas y moltes d'altres cosetas; sobretot d'aquella vegada que v'assé invitat per aná a l'Audienci, y encara que li fés molta paresa tengué qu'avé de seura an es banquillo.

GABRIEL COUVO (a) Fonoy

D'ALARÓ

Poble que vás, usanse que trobas. Idó bé an aquest poble susa que passat es primé d'any doná brome es vespres, cuant es ponells (1) s'escaufan a sa calentó de sa lloque (2) y que per cert ni há que tant calents surten que sa costipan. Idó, si no m'escapa no'hu diré, fá uns cuant vespres qu'an es carré a.... casi ja'hu hé dit, hey havia uns cuants qu'en donaven, pero no havian comensat cuant ja ni hagué qu'escoltaven sense essé per ells sa festa. Idó si mado Ay (no puc agontá més) s'acosta de puntas a sa

(1) Pollets vulgo enemorats.
(2) Lloque vulgo novia e s'atlota.

